

281

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 grudnia 1982 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów przedsiębiorstwom zagranicznym i przedsiębiorstwom z udziałem zagranicznym.

Na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) oraz art. 31 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwa zagraniczne i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym, prowadzące na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalność gospodarczą w zakresie drobnej wytwórczości, zwane dalej „kredytobiorcami”, mogą uzyskać kredyty bankowe w złotych:

- 1) obrotowe na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej,
- 2) inwestycyjne na finansowanie nakładów inwestycyjnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

§ 2. Do udzielania kredytów, o których mowa w § 1, właściwy jest Bank Polska Kasa Opieki S.A., zwany dalej „bankiem”.

§ 3. 1. Podstawę udzielenia kredytu stanowi umowa między bankiem a kredytobiorcą.

2. W umowie bank określa warunki udzielenia i terminy spłaty oraz oprocentowanie kredytu w zależności od zdolności kredytobiorcy do spłaty zaciągniętego kredytu oraz od celu, na jaki kredyt jest przyznawany.

3. Niespełnienie przez kredytobiorcę warunków, o których mowa w ust. 2, upoważnia bank do wypowiedzenia przed terminem płatności części lub całości kredytu.

§ 4. 1. Kredyty podlegają spłacie w terminach i na warunkach ustalonych w umowach kredytowych.

2. Kredyty nie spłacone w terminie stanowią zadłużenia przeterminowane.

§ 5. Kredyty są oprocentowane.

§ 6. 1. W celu zapewnienia zwrotu udzielonych kredytów bank może domagać się od kredytobiorcy zabezpieczenia w sposób przewidziany w prawie cywilnym i prawie wekslowym.

2. Bank może zabezpieczać należność z tytułu udzielonego kredytu na nieruchomości stanowiącej własność kredytobiorcy w trybie przewidzianym w art. 91 Prawa bankowego.

§ 7. 1. Bank może dochodzić swoich należności w trybie przymusowego ściągnięcia zadłużenia przeterminowanego oraz należnych odsetek w ciężar rachunków bankowych wymienionych w umowie kredytowej lub

z pierwszych wpływów na te rachunki bez dyspozycji kredytobiorcy.

2. Jeżeli tryb postępowania wymieniony w ust. 1 nie zapewnia spłaty udzielonych kredytów, bank może dochodzić swoich należności zgodnie z przepisami § 6.

§ 8. 1. Bank ma prawo dokonywać oceny działalności gospodarczej i sytuacji finansowej kredytobiorców oraz kontrolować zgodność wykorzystywania kredytów z celami, na jakie zostały udzielone.

2. W razie stwierdzenia, że:

- 1) kredyt został zużyty na inne cele niż określone w umowie,
- 2) kredytobiorca odstąpił od realizacji celu, na jaki kredyt został udzielony,
- 3) spłata kredytu nie przebiega terminowo,
- 4) sytuacja finansowa kredytobiorcy uległa pogorszeniu w sposób zagrażający terminowej spłacie udzielonych kredytów,
- 5) kredytobiorca nie spełnia innych warunków ustalonych w umowie kredytowej,

bank może wypowiedzieć część lub całość udzielonego kredytu przed terminem płatności.

Rozdział 2

Kredyty obrotowe.

§ 9. Bank udziela kredytobiorcom kredytów obrotowych na finansowanie ich bieżącej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości, polegającej na:

- 1) produkcji wyrobów i świadczeniu usług na potrzeby rynku wewnętrznego,
- 2) eksporcie własnej produkcji i usług oraz imporcie na potrzeby tej produkcji i usług.

§ 10. 1. Kredyty obrotowe są przeznaczone na finansowanie składników majątkowych zaliczonych do środków obrotowych, tj. zapasów i należności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, o której mowa w § 9.

2. Kredyty obrotowe mogą być udzielane do wysokości 30% wartości stanów środków obrotowych przewidywanych w okresie objętym wnioskiem kredytowym.

§ 11. W razie powstania przejściowych trudności płatniczych kredytobiorca może uzyskać dodatkowo kredyt obrotowy na pokrycie wymagalnych zobowiązań na okres 30 dni.

§ 12. Warunkiem udzielenia kredytów obrotowych jest udokumentowanie bankowi, że:

- 1) stan majątkowy kredytobiorcy oraz składane prawne zabezpieczenie zapewniają mu zdolność do spłaty zaciągniętych kredytów,
- 2) przedmiot kredytowania stanowią aktywa prawidłowe i realne,

3) kredytobiorca prowadzi działalność zgodną z uzyskanym zezwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Rozdział 3

Kredyty inwestycyjne.

§ 13. 1. Bank udziela kredytobiorcom kredytów inwestycyjnych na finansowanie inwestycji związanych z prowadzoną przez kredytobiorcę działalnością gospodarczą, określoną w zezwoleniu właściwych organów, o których mowa w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146).

2. Warunkiem udzielenia kredytu na finansowanie inwestycji jest:

- 1) spełnienie warunków przewidzianych w § 12 pkt 1 i 3,

2) zrealizowanie przez kredytobiorcę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jego inwestycji związanej z podjęciem działalności gospodarczej, określonej w pierwszym zezwoleniu na taką działalność, w całości w walucie wymienialnej.

3. Kredyt na finansowanie inwestycji może być przyznawany do wysokości 30% wartości kosztorysowej inwestycji.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 14. Szczegółowe warunki udzielania i spłaty kredytów oraz kontroli prawidłowości ich wykorzystania przez kredytobiorców ustala instrukcja Banku Polska Kasa Opieki S.A.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 grudnia 1982 r.

w sprawie należności ławników nie będących pracownikami za udział w posiedzeniach sądu.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w sądach powszechnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 54, poz. 309, z 1970 r. Nr 16, poz. 136, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 39, poz. 231 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91) w związku z art. 29 ustawy z dnia 24 października 1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1974 r. Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1982 r. Nr 23, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość należności ławników nie będących pracownikami, biorących udział w sprawach rozpoznawa-

nych przez sądy powszechne oraz okręgowe sądy pracy i ubezpieczeń społecznych, określa się na zł 300 za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 sierpnia 1980 r. w sprawie należności ławników nie będących pracownikami za udział w posiedzeniach sądu (Dz. U. Nr 19, poz. 71).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 16 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1 kwoty „20 zł” i „30 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „45 zł” i „75 zł”;

2) w § 3 kwoty „75 zł”, „55 zł” i „45 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „150 zł”, „110 zł” i „90 zł”;

3) w § 15 kwoty „45 zł” i „100 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „100 zł” i „300 zł”;

4) załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia otrzymują brzmienie określone w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki